

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Insolvens Og Konkursbehandling](#) > [Poland](#)

Insolvens og konkursbehandling

 Polen

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

I Polen reguleres konkursbehandling som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (omarbejdning) af to love:

- loven af 28. februar 2003 om konkurs (lovtidende (Dziennik Ustaw) af 2022, lov 1520, som ændret) – i det følgende benævnt "konkursloven"
- loven af 15. maj 2015 om rekonstruktion (lovtidende (Dziennik Ustaw) af 2022, lov 2309, som ændret) – i det følgende benævnt "rekonstruktionsloven".

Bestemmelserne i konkursloven regulerer likvidationsbehandling i forbindelse med insolvens, dvs. "konkurs" (upadłość). Rekonstruktionsloven regulerer rekonstruktionsbehandling i forbindelse med risiko for insolvens, dvs. "behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning" (postępowanie o zatwierdzenie układu, artikel 210-226h), "fremskyndet behandling med henblik på en akkordordning" (przyspieszone postępowanie układowe, artikel 227-264), "behandling med henblik på en akkordordning" (postępowanie układowe, artikel 265-282) og "gældssanering" (postępowanie sanacyjne, artikel 283-323).

Målet med konkursbehandling er at opfylde fordringshavernes krav i størst muligt omfang og, hvis det er rimeligt muligt, at holde skyldnerens virksomhed kørende. Behandlingen indledes udelukkende på begæring og består af to trin: proceduren før konkurserklæringen og proceduren efter konkurserklæringen.

Behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning gør det muligt for skyldner at indgå en akkord ved selv at samle fordringshavernes stemmer uden inddragelse af retten. En sådan procedure kan indledes, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15 % af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord.

Fremskyndet behandling med henblik på en akkordordning gør det muligt for skyldner at indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav på en forenklet måde. En sådan behandling kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15 % af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord.

Behandling med henblik på en akkordordning gør det muligt for skyldner at indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav på en forenklet måde. En sådan behandling kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15 % af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord.

Gældssanering gør det muligt for skyldner at træffe afhjælpende foranstaltninger (med det formål at rekonstruere skyldnerens virksomhed) og indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav. Afhjælpende foranstaltninger omfatter juridiske og praktiske foranstaltninger med det formål at forbedre skyldnerens økonomiske situation og genoprette den pågældendes evne til at opfylde sine forpligtelser og samtidig beskytte ham mod tvangsfuldbyrdelse.

Der kan anlægges konkurssag mod en erhvervsdrivende. I henhold til artikel 43, stk. 1, i den polske civillovbog

(kodeks cywilny) er en erhvervsdrivende en fysisk person, en juridisk person eller en organisatorisk enhed uden juridisk personlighed, som ved lov har fået tillagt rets- og handleevne, og som driver virksomhed eller udøver en erhvervmæssig aktivitet på egne vegne.

En konkursbegæring kan indgives af skyldner og af hver af dennes personlige fordringshavere.

Der kan også anlægges konkurssag mod:

1. selskaber med begrænset ansvar og aktieselskaber, som ikke udøver erhvervsvirksomhed
2. partnere i virksomhedspartnerskaber (osobowa spółka handlowa), som med hensyn til deres samlede aktiver har ubegrænset ansvar for at opfylde deres partnerskabs forpligtelser
3. partnere i et personselskab.

Der kan også anlægges konkurssag mod fysiske personer, som ikke udøver erhvervsvirksomhed (konkurslovens artikel 491, stk. 1, ff.). En sådan konkursbehandling gennemføres kun på skyldners anmodning, medmindre skyldneren er en tidligere erhvervsdrivende, og i så fald kan en konkursbegæring også indgives af en fordringshaver op til et år efter, at den erhvervsdrivende er blevet fjernet fra det relevante register.

Rekonstruktionsbehandling kan indledes for:

1. erhvervsdrivende som omhandlet i den polske civillovbogs artikel 43, nr. 1
2. selskaber med begrænset ansvar og aktieselskaber, som ikke udøver erhvervsvirksomhed
3. partnere i virksomhedspartnerskaber (osobowa spółka handlowa), som med hensyn til deres samlede aktiver har ubegrænset ansvar for at opfylde deres partnerskabs forpligtelser
4. partnere i et personselskab.

En lovbestemt rekonstruktionsbehandling indledes ikke i forbindelse med fysiske personer, der ikke driver erhvervsvirksomhed. En rekonstruktion gennemføres kun på skyldners anmodning med undtagelse af gældssanering, som også kan indledes på en fordringshavers anmodning, hvis skyldneren er insolvent.

Konkursloven indeholder bestemmelser om en særlig form for rekonstruktion, der indledes i forbindelse med fysiske personer, der ikke driver erhvervsvirksomhed, nemlig behandling med henblik indgåelse af akkord ved skiftesamlinger i forbindelse med en fysisk person, der ikke driver erhvervsvirksomhed (artikel 491, stk. 25, til artikel 491, stk. 38, i konkursloven). I henhold til disse bestemmelser kan en skyldner, som er en fysisk person, der ikke driver erhvervsvirksomhed, og som er blevet insolvent, anmode skifteretten om behandling med henblik indgåelse af akkord ved skiftesamlinger. Skifteretten kan pålægge en skyldner, der har indgivet konkursbegæring, at deltage i en behandling med henblik på akkord ved skiftesamlinger, medmindre skyldneren i konkursbegæringen har erklæret ikke at ville deltage i en sådan insolvensbehandling. Skifteretten imødekommer skyldnerens anmodning om behandling med henblik på indgåelse af akkord ved skiftesamlinger eller kan pålægge skyldneren en sådan insolvensbehandling, hvis skyldnerens indkomstmuligheder og beskæftigelsessituation viser, at vedkommende er i stand til at dække omkostningerne ved behandlingen med henblik på akkord og muligheden for at indgå og fuldbyrde en akkordordning med fordringshaverne.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Konkursbehandling indledes mod en skyldner, der er blevet insolvent (konkurslovens artikel 10).

En skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine finansielle forpligtelser, når de forfalder. En skyldner anses for ikke at kunne opfylde sine finansielle forpligtelser, hvis der er gået over tre måneder ud over forfald. En skyldner, der er en juridisk person eller en organisatorisk enhed uden juridisk personlighed, som ved en særskilt retsakt har fået tillagt rets- og handleevne, er også insolvent, når dens finansielle forpligtelser overstiger værdien af dens aktiver, og denne situation fortsætter i over 24 måneder. En domstol kan afvise en konkursbegæring, hvis der ikke foreligger nogen kortsigtet risiko for, at skyldner ikke vil kunne opfylde sine finansielle forpligtelser, når de forfalder til betaling.

Der kan indledes en rekonstruktionsbehandling i forbindelse med en insolvent skyldner eller en skyldner med risiko for insolvens. En insolvent skyldner er en skyldner, der er insolvent som defineret i konkurslovens artikel 10 og 11. En skyldner med risiko for insolvens er en skyldner, hvis økonomiske situation tyder på, at han

kan blive insolvent på kort sigt.

Retten afviser at indlede en rekonstruktionsbehandling, hvis det ville være til skade for fordringshaverne.

Endvidere fastsætter rekonstruktionsloven også særlige betingelser for indledning af hver enkelt type rekonstruktionsbehandling.

Godkendelse af akkordbehandling og fremskyndet akkordbehandling kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, højst udgør 15 % af alle krav, som giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord.

Retten afviser at indlede en akkordbehandling eller gældssanering, hvis der ikke foreligger umiddelbare beviser for, at skyldneren løbende vil kunne dække sagsomkostningerne og den gæld, der opstår efter indledningen sagen.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Ved konkursbehandling omfatter konkursboet de aktiver, som ejes af den konkursramte skyldner på dagen for konkurserklæringen, samt de aktiver, den pågældende erhverver i løbet af *konkursbehandlingen* (*konkurslovens artikel 62*). *Undtagelser fra denne bestemmelse* er anført i konkurslovens artikel 63-67a.

Konkursboet omfatter ikke aktiver, som er udelukket fra tvangsfuldbyrdelse efter loven af 17. november 1964 – den civile retsplejelov (lovtidende af 2023, lov 1550, som ændret), den del af indkomsten for den konkursramtes arbejde, som ikke kan gøres til genstand for udlæg, det beløb, der opnås gennem realisering af et håndpant eller pant i fast ejendom, hvis den konkursramte var administrator af pant eller realkreditlån, i den del, som ifølge administrationsaftalen tilfalder andre fordringshavere, og midler på den konto, der er omfattet af spærring ved en godkendt enhed som omhandlet i artikel 119zg, stk. 2, i lov af 29. august 1997 – den almindelige skattelov (lovtidende af 2021, lov 1540, som ændret). I tilfælde af konkurserklæring fra en fysisk person uden andre forsørgelsesberettigede personer omfatter konkursboet heller ikke den del af den konkursramtes indkomst, som sammen med den indkomst, der er udelukket fra konkursboet i henhold til stk. 1, svarer til 150 % af det beløb, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, nr. 1, i lov af 12. marts 2004 om social bistand (lovtidende af 2021, lov 2268 og 2270, og af 2022, lov 1, 66 og 1079). I tilfælde af konkurserklæring fra en fysisk person med andre forsørgelsesberettigede personer omfatter konkursboet heller ikke den del af den konkursramtes indkomst, som sammen med den indkomst, der er udelukket fra konkursboet i henhold til stk. 1, svarer til indtægterne for de personer, som den konkursramte har forsørgerpligt over for, med 150 % af det beløb, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, nr. 2, i lov af 12. marts 2004 om social bistand.

Skifteretten kan på begæring af den konkursramte eller kurator i modsat fald fastsætte den del af den konkursramtes indkomst, som ikke er en del af konkursboet i henhold til stk. 1a eller 1b, under hensyntagen til de særlige behov hos den konkursramte og dennes forsørgelsesberettigede personer, navnlig deres helbredstilstand, boligbehov og evne til at dække disse behov.

Endvidere kan en beslutning truffet af skiftesamlingen udelukke den konkursramtes øvrige aktiver fra konkursboet.

Udelukket fra konkursboet er også aktiver, som er beregnet til at bistå den konkursramte skyldners ansatte og deres familier i form af indeståender på en særskilt konto i en virksomheds socialbidragsfond, der er oprettet ifølge bestemmelser om virksomhedens socialbidragsfond, sammen med beløb, som skal indbetales på denne konto efter konkurserklæringen, herunder tilbagebetaling af boliglån, betaling af påløbne bankrenter for fondens indeståender og gebyrer opkrævet af personer, der benytter de sociale tjenester og ydelser, som finansieres af fonden og forvaltes af den konkursramte.

Ved rekonstruktionsbehandling omfatter akkordboet aktiver, der bruges til virksomhedens drift, og aktiver, som ejes af skyldneren (rekonstruktionslovens artikel 240, 273 og 294).

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Ved konkursbehandling (behandling med det formål at likvidere skyldners aktiver) fratages skyldner retten til at forvalte sine aktiver. Forvaltningen af aktiverne (konkursboet) overtages af kurator (syndyk). Kurator overtager også andre ansvarsområder i forbindelse med aktiviteterne i skyldners virksomhed: driften af virksomheden, opfyldelse af rapporteringsforpligtelser osv.

Den konkursramte skyldner har som part i konkursbehandlingen adgang til de retsmidler, der er anført i konkursloven, og kan således anfægte visse afgørelser truffet af retten og skifteretten i disse sager og kan fremsætte krav, der er fastsat i konkursloven, under sagens behandling.

Ved rekonstruktionsbehandling er skyldnerens og insolvensbehandlerens beføjelser forskellige alt efter typen af behandling.

Ved behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning: Skyldneren kan udføre alle handlinger undtagen i perioden mellem den dag, hvor afgørelsen om godkendelse af akkorden træffes, og den dag, hvor denne afgørelse bliver endelig. I denne periode er de gældende regler de samme som ved en fremskyndet akkordbehandling, dvs. skyldneren kan foretage rutinemæssige forvaltningshandlinger. Andre handlinger end rutinemæssig forvaltning kræver samtykke fra den tilsynsførende med akkorden.

Ved fremskyndet akkordbehandling og akkordbehandling: Skyldneren kan foretage rutinemæssige forvaltningshandlinger. Men andre handlinger end rutinemæssig forvaltning kræver samtykke fra den retsligt udpegede tilsynsførende, medmindre de kræver samtykke fra fordringshaverudvalget.

Ved gældssanering: Skyldner fratages forvaltningsretten, og foranstaltninger træffes af insolvensbehandleren, medmindre de kræver samtykke fra fordringshaverudvalget.

Såfremt en effektiv gennemførelse af gældssanering kræver skyldnerens eller dennes repræsentanters personlige deltagelse, og disse samtidig garanterer en korrekt forvaltning, kan retten tillade, at skyldner forvalter hele eller dele af sin virksomhed inden for rammerne af en rutinemæssig forvaltning.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Ved konkursbehandling kan den konkursramtes krav modregnes mod en fordringshavers *krav*, såfremt begge krav eksisterende på dagen for konkurserklæringen, selv om et af dem endnu ikke var forfaldent (konkurslovens artikel 93).

En modregning kan ikke accepteres, såfremt den konkursramtes fordringshaver erhvervede kravet ved transport eller endossering efter konkurserklæringen eller erhvervede det inden for 12 måneder før konkurserklæringen, velvidende at der var begrundelser for en konkurserklæring, medmindre erhvervelsen var knyttet til tilbagebetaling af en gæld, for hvilken erhververen var ansvarlig (uanset om der var tale om personligt ansvar eller ansvar sikret ved et bestemt aktiv) (konkurslovens artikel 94).

En *modregning* kan ikke godkendes, hvis fordringshaver blev den konkursramtes skyldner efter konkurserklæringens dag (konkurslovens artikel 95).

Den fordringshaver, som ønsker at benytte retten til *modregning*, fremsætter en erklæring herom senest på den dag, hvor kravet anmeldes (konkurslovens artikel 96).

Ved rekonstruktion gælder der følgende begrænsninger i de generelle regler for modregning af gensidige krav:

- hvis fordringshaver har stiftet gæld til skyldneren efter den dag, hvor rekonstruktionsbehandlingen blev indledt
- efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen blev skyldneren til den skyldner, som er genstand for rekonstruktionen, dennes fordringshaver ved erhvervelse, transport eller endossering af et krav, der opstod før den dag, hvor rekonstruktionsbehandlingen blev indledt.

Gensidige *krav* kan modregnes, hvis kravet blev erhvervet som følge af tilbagebetalingen af en gæld, som erhververen var ansvarlig for (personligt ansvar eller ansvar sikret ved et bestemt aktiv), og hvis erhververen

blev ansvarlig for gælden før den dag, hvor begæringen om fremskyndet akkord blev indgivet.

En fordringshaver, der ønsker at udnytte en *modregning* under en rekonstruktionsbehandling, fremsætter en erklæring herom til skyldner, eller, såfremt skyldneren har fået frataget forvaltningsretten, til bobestyreren senest 30 dage efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, eller, såfremt begrundelsen for *modregningen* opstod senere, senest 30 dage, efter at begrundelsen for *modregningen* opstod. En erklæring er også gyldig, hvis den fremsættes til et retsligt tilsyn (rekonstruktionslovens artikel 253, 273 og 297).

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Særlige bestemmelser om konkurserklæringens retsvirkninger for den konkursramte skyldners forpligtelser: findes i konkurslovens artikel 83-118, om arv erhvervet af den konkursramte i artikel 119-123 og om den konkursramtes formueforhold mellem ægtefæller i artikel 124-126.

Konkurslovens artikel 81-82 forbyder behæftelse af aktiver, som indgår i konkursboet, med pant, registreret pant eller pant i fast ejendom.

Bestemmelser i en kontrakt, som den konkursramte er part i, og som hindrer opfyldelsen af konkursbehandlingens mål, er ugyldige i relation til konkursboet. En kontrakt om overdragelse af ejendomsretten til en ejendom, et krav eller en anden ret, som indgås for at sikre et krav, er gyldigt i forhold til konkursboet, hvis den blev indgået skriftligt på en bekræftet dato, medmindre det er en kontrakt om finansiell sikkerhed (konkurslovens artikel 84).

Artikel 85 og 85a indeholder detaljerede bestemmelser om rammeaftaler vedrørende fremtidige finansielle transaktioner eller salg af værdipapirer ifølge tilbagekøbsaftaler.

Den konkursramtes finansielle forpligtelser, som endnu ikke er forfaldet til betaling, forfalder på dagen for konkurserklæringen. På dagen for konkurserklæringen bliver ikkefinansielle forpligtelser til finansielle forpligtelser og skal betales den dag, også selv om fristen for opfyldelsen heraf endnu ikke er udløbet (konkurslovens artikel 91).

Et krav, der udspringer af en aftale indgået ved accept af et tilbud fremsat af den konkursramte, kan kun gøres gældende af konkursfordringshaver, hvis erklæringen om accept af tilbudet blev fremsat til den konkursramte før konkurserklæringen.

Hvis forpligtelser ifølge en gensidigt bebyrdende aftale ikke er blevet helt eller delvis opfyldt på dagen for konkurserklæringen, kan kurator med samtykke fra skifteretsdommeren (*sędzia komisarz*) opfylde den konkursramtes forpligtelser og anmode den anden part om at opfylde den gensidige forpligtelse eller hæve aftalen med virkning fra konkurserklæringsdatoen. Er den konkursramte på konkurserklæringsdatoen part i andre aftaler end en gensidigt bebyrdende aftale, kan kurator hæve den pågældende aftale, medmindre andet er fastsat ved lov.

På begæring indgivet af den anden part på en bekræftet dato erklærer kurator inden for tre måneder, om han hæver aftalen eller kræver den opfyldt. Fremsætter kurator ikke en sådan erklæring inden for denne frist, anses aftalen for at være hævet.

Den anden part, som skal opfylde sin forpligtelse tidligere, kan suspendere opfyldelsen af sin forpligtelse, indtil den gensidige forpligtelse er opfyldt eller sikret. Den anden part, har ikke ret til at gøre dette, hvis den pågældende på tidspunktet for indgåelse af aftalen kendte eller burde have kendt til begrundelserne for en konkurserklæring (konkurslovens artikel 98).

Hvis kurator hæver aftalen, har den anden part ret til at få den opfyldte forpligtelse tilbage, selv om den indgår i konkursboet. Ved en konkursbehandling kan en part i sagen søge godtgørelse for en opfyldt forpligtelse og tab som følge af indgivelsen af de pågældende krav til kurator med brug af et informationssystem, der er beregnet til retssager (konkurslovens artikel 99).

En sælger kan anmode om at få et løsrøre tilbage – herunder værdipapirer – vedkommende har sendt til den konkursramte uden at modtage betaling af prisen, hvis det pågældende aktiv ikke blev erhvervet før

konkurserklæringen af den konkursramte eller af en person med bemyndigelse fra den konkursramte til at afhænde aktivet. Modtageren, som sendte aktivet til den konkursramte, har også ret til at få det leveret tilbage. Den sælger eller modtager, til hvem aktivet er blevet returneret, refunderer de omkostninger, som er afholdt eller skal afholdes, samt forudbetaling. Kurator kan dog returnere aktivet, hvis han betaler eller stiller sikkerhed for den pris, den konkursramte skal betale, samt omkostninger. Kurator har ret til at gøre dette senest en måned efter anmodningen om tilbagegivelse (konkurslovens artikel 100).

Kommissions- eller forsendelsesaftaler indgået af den konkursramte, hvori denne var kommissionær eller konsignat samt aftaler om forvaltning af værdipapirer indgået af den konkursramte udløber ved konkurserklæringen. Under konkursbehandlingen kan der gøres et krav vedrørende den deraf følgende skade gældende.

Den anden part kan hæve kommissions- eller konsignationsaftaler indgået af den konkursramte, hvori den konkursramte var kommittent eller konsignatar på den dag, der blev indgivet konkursbegæring (konkurslovens artikel 102).

En agenturkontrakt udløber den dag, hvor en af parterne indgiver konkursbegæring. I tilfælde af kommissionærens konkurs kan agenten under konkursbehandlingen gøre det tab gældende, som den pågældende har lidt, fordi kontrakten er udløbet (konkurslovens artikel 103).

Hvis långiver eller låntager erklærer sig konkurs, ophæves brugslånsaftalen på begge parter anmodning, hvis aftalegenstanden allerede er blevet udlånt. Såfremt genstanden endnu ikke er blevet udlånt, udløber aftalen (konkurslovens artikel 104).

Hvis en af parterne i en låneafale begærer konkurs, udløber låneafalen, hvis genstanden for lånet endnu ikke er blevet udlånt (konkurslovens artikel 105).

En leje- eller leasingaftale vedrørende fast ejendom binder parterne, hvis genstanden for kontrakten er blevet stillet til lejerens rådighed (konkurslovens artikel 107). Ifølge en afgørelse afsagt af skifteretten ophæver kuratoren leje- eller leasingaftalen vedrørende fast ejendom, som er indgået af den konkursramte skyldner, med tre måneders varsel, selv om den konkursramtes ophævelse af den pågældende aftale ikke ville have været tilladt. Den anden part i den ophævede aftale kan kræve erstatning i forbindelse med en konkursbehandling som følge af opsigelsen af leje- eller leasingaftalen inden den dato, der er fastsat i aftalen, ved at anmelde disse krav til kurator via det informationssystem, der er beregnet til retssager. Ovennævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på udlejning eller leasing af en virksomhed eller en organiseret del heraf (konkurslovens artikel 109).

En kreditaftale udløber ved konkurserklæringen, hvis udlåner ikke har stillet midlerne til rådighed for den konkursramte før denne dato. Udlåner kan kræve erstatning i forbindelse med en konkursbehandling ved at anmelde disse krav til kurator via det informationssystem, der er beregnet til retssager (konkurslovens artikel 111).

Konkurserklæringen berører ikke den konkursramtes aftaler om bankkonto, værdipapirkonto eller samlekonto (konkurslovens artikel 112).

Ved rekonstruktionsbehandling har skyldneren eller bobestyreren – fra den dag, behandlingen indledes, til den dag den afsluttes, eller den dag, hvor afgørelsen om at indstille behandlingen bliver endelig – ikke lov til at opfylde forpligtelser som følge af krav, der ved lov er dækket af en akkord.

Kontraktlige bestemmelser om fastsættelse af en ændring eller ophævelse af et retligt forhold, som skyldneren er part i, er ugyldige, hvis der indgives en anmodning om at indlede en rekonstruktion, eller hvis en sådan behandling indledes.

Bestemmelser i en kontrakt, som skyldneren er part i, og som hindrer opfyldelsen af rekonstruktionsbehandlingens mål, er ugyldige i forhold til akkordboet.

Rekonstruktionslovens artikel 250 indeholder detaljerede bestemmelser om rammeaftaler vedrørende fremtidige finansielle transaktioner eller salg af værdipapirer ifølge tilbagekøbsaftaler.

Fra dagen for indledningen af rekonstruktionen til dagen for afslutningen heraf eller dagen, hvor afgørelsen om

at indstille behandlingen bliver endelig, har udlejer ikke uden fordringshaverudvalgets samtykke lov til at hæve leje- eller leasingaftalen vedrørende de lokaler eller den ejendom, hvorfra skyldnerens virksomhed drives.

Ovennævnte bestemmelser for en leje- eller leasingaftale finder tilsvarende anvendelse på kreditaftaler med hensyn til midler, der stilles til rådighed for låntager inden dagen for indledning af behandlingen, på leasing-, ejendomsforsikrings-, bankkonto- og garantiaftaler, aftaler om licenser, skyldneren har fået tildelt, og garantier eller vekslers udstedt inden dagen for indledning af rekonstruktionsbehandlingen og andre aftaler af afgørende betydning for skyldners virksomhedsdrift (rekonstruktionslovens artikel 256, 273 og 297).

Ved gældssanering kan insolvensbehandleren endvidere – med skifterettens samtykke – træde tilbage fra en gensidigt bebyrdende aftale, som hverken er blevet helt eller delvis opfyldt inden den dag, hvor gældssaneringen indledes, hvis den anden parts opfyldelse af aftalen er udelelig. Er den anden parts opfyldelse af aftalen delelig, finder denne bestemmelse tilsvarende anvendelse, i det omfang aftalen skulle opfyldes af den anden part efter indledningen af gældssaneringen. Såfremt insolvensbehandleren træder tilbage fra aftalen, kan den anden part kræve de leverede ydelser retur efter indledningen af gældssaneringen, og før den pågældende part har modtaget meddelelsen om udtræden, hvis den pågældende levering af ydelser indgår i skyldnerens aktiver. Hvis dette er umuligt, kan den anden part kun søge erstatning for levering af ydelser og for de tab, den påførte. Disse krav er ikke genstand for akkord (rekonstruktionslovens artikel 298).

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Retten kan på anmodning af skyldneren, den midlertidige bobestyrer eller den fordringshaver, som indgav konkursbegæringen, suspendere tvangsfuldbyrdelsen og ophæve arresten i bankkontoen, hvis dette er nødvendigt for at nå målene med konkursbehandlingen (konkurslovens artikel 39).

Den *tvangsfuldbyrdelse* ved lov, som blev indledt før konkurserklæringen, suspenderes med hensyn til de aktiver, der indgår i konkursboet, pr. den dag, konkurserklæringen blev indgivet. Fuldbyrdselsen ophæves ved lov, når afgørelsen om konkurserklæringen bliver endelig (konkurslovens artikel 146).

Efter konkurserklæringen kan der kun indledes og gennemføres retslig, administrativ og forvaltningsretslig behandling af konkursboet af og imod kurator (konkurslovens artikel 144).

Ved rekonstruktionsbehandling suspenderes *tvangsfuldbyrdelse* ved lov vedrørende et krav, som er genstand for tvangsakkord, der blev påbegyndt før indledningen af rekonstruktionsbehandlingen pr. den dag, hvor behandlingen blev indledt (rekonstruktionslovens artikel 259 og 278). Ved gældssanering gælder suspension for alle tvangsfuldbyrdselsesprocedurer med hensyn til skyldnerens aktiver, som indgår i skyldnerens bo (rekonstruktionslovens artikel 312).

På den dag, hvor afgørelsen om godkendelse af akkorden bliver endelig, ophæves den sikringsforanstaltning og *tvangsfuldbyrdelse*, der er gennemført mod skyldner med henblik på at opfylde de krav, som er genstand for akkorden, ved lov. Suspenderede sikringsforanstaltninger og *tvangsfuldbyrdelse*, som er gennemført mod skyldner med henblik på at opfylde krav, der ikke er genstand for akkord, kan genoptages på fordringshavers anmodning (rekonstruktionslovens artikel 170).

Indledningen af akkordbehandling, fremskyndet akkordbehandling eller gældssanering forhindrer ikke fordringshaver i at indlede retslig, administrativ og forvaltningsretslig behandling eller behandling ved voldgiftsretten med henblik på at gøre krav gældende, som skal opføres på listen over krav (rekonstruktionslovens artikel 257, 276 og 310).

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Efter konkurserklæringen suspenderer retten behandlingen på eget initiativ, hvis den vedrører konkursboet, dvs. hvis resultatet af behandlingen kan påvirke konkursboet (den vedrører en genstand, som indgår i konkursboet), og der er erklæret konkurs, og hvis en obligatorisk bobestyrer er blevet udpeget med henblik på at erklære konkurs (den civile retsplejelovs artikel 174, stk. 1, 4 og 5 (kodeks postępowania cywilnego)). Retten opfordrer

kurator eller den obligatoriske bobestyrer til at tage del i behandlingen (den civile retsplejelovs artikel 174, stk. 3). Hvis den konkursramte (skyldner) er den berettigede, genoptager retten på eget initiativ den suspendede behandling, så snart kurator (den obligatoriske bobestyrer) er blevet udpeget (den civile retsplejelovs artikel 180, stk. 1 og 5).

Der kan kun anlægges sag mod kurator, hvis et krav i en konkursbehandling ikke er opført på listen over krav, efter at de muligheder, der er foreskrevet i loven, er blevet udtømt. (konkurslovens artikel 145).

Ved rekonstruktionsbehandling suspenderes en igangværende retssag (der verserer på tidspunktet for indledning af behandlingen), hvis behandlingen vedrører akkordboet (eller gældssaneringsboet), og der er udpeget en insolvensbehandler under rekonstruktionsbehandlingen, eller hvis der er udpeget en midlertidig bobestyrer i sagen om indledning af gældssanering, og den vedrører aktiver, for hvilke der er stillet sikkerhed (den civile retsplejelovs artikel 174, stk. 1, 4 og 5). Retten opfordrer den midlertidige bobestyrer eller insolvensbehandler til at tage del i behandlingen (retsplejelovs artikel 174, stk. 3).

En skyldners anerkendelse af et krav, afkald på et krav, akkord eller anerkendelse af sagens relevante omstændigheder i sådanne sager uden samtykke fra det retslige tilsyn har ingen retsvirkninger (rekonstruktionslovens artikel 258).

9 I hvilket omgang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Fordringshavernes deltagelse i konkursbehandlingen er reguleret i konkurslovens artikel 189-213. Fordringshavere, hvis krav er blevet anerkendt, har ret til at deltage i skiftesamlingen og stemme.

Skifteretten, som handler på eget initiativ, når denne finder det nødvendigt, eller på begæring, nedsætter fordringshaverudvalget og udpeger og afskediger medlemmer heraf. Udvalget bistår kurator, kontrollerer dennes handlinger, gennemgår kapitalsituationen i konkursboet, giver tilladelse til de handlinger, der kun kan udføres med tilladelse fra fordringshaverudvalget, og giver udtryk for sin holdning til andre spørgsmål, såfremt skifteretten eller kurator anmoder herom. Fordringshaverudvalget kan anmode den konkursramte eller kurator om at fremsætte præciseringer, og det kan gennemgå bøger og dokumenter vedrørende konkursen, for så vidt som dette ikke krænker forretningshemmeligheder.

Fordringshaverudvalgets tilladelse er nødvendig, hvis følgende foranstaltninger truffet af kurator skal være gyldige:

1. kurators løbende forvaltning af virksomheden, hvis den skal vare i over tre måneder efter konkurserklæringen
2. afkald på salget af virksomheden som helhed
3. direkte salg af aktiverne, der indgår i konkursboet
4. optagelse af lån eller kreditter og behæftelse af den konkursramtes aktiver med begrænsede ejendomsrettigheder
5. anerkendelse og afkald på at indgå en tvangsakkord vedrørende omtvistede krav samt indbringelse af en tvist for voldgiftsretten.

Der må gøres en undtagelse gældende, når en af de ovennævnte handlinger skal udføres straks og vedrører en værdi på højst 10 000 PLN – i så fald må kurator, den retsligt udpegede tilsynsførende eller insolvensbehandleren udføre den uden udvalgets tilladelse.

Der kræves endvidere ikke samtykke fra fordringshaverudvalget til salg af løsøre, hvis den anslåede værdi af alt løsøre, der indgår i konkursboet som anført i opgørelsen, ikke overstiger 50 000 PLN, og til salg af fordringer og andre rettigheder, hvis den nominelle værdi af alle fordringer og andre rettigheder, der indgår i konkursboet som anført i opgørelsen, ikke overstiger det, der svarer til 50 000 PLN.

Under konkursbehandling må fordringshaver fremsætte forslag om akkord.

Fordringshavere kan også anfægte en skifterets afgørelse vedrørende godkendelse af kurators regnskabsrapporter, afgørelser om listen over krav, også med hensyn til andre fordringshaveres krav, fordelingsplanen, kuratorens vederlag og afgørelsen om at indstille eller afslutte konkursbehandlingen.

Fordringshavernes deltagelse i rekonstruktionsbehandlingen er reguleret ved rekonstruktionslovens artikel 104-139. Fordringshavere, hvis krav er blevet opført på en godkendt liste over krav, samt fordringshavere, som deltager i skiftesamlingen og indgiver en fuldbyrdelsesordre med bekræftelse af deres krav til skifteretten, har ret til at deltage i skiftesamlingen og stemme.

Ved skiftesamlingen kan der indgås en akkord, hvis mindst en femtedel af de fordringshavere, som har ret til at stemme om en akkord, deltager i samlingen.

Skifteretten nedsætter fordringshaverudvalget og udpeger og afskediger medlemmerne heraf på eget initiativ eller efter anmodning. Fordringshaverudvalget bistår rettens tilsynsførende eller insolvensbehandleren, kontrollerer deres handlinger, gennemgår kapitalssituationen i akkord- eller gældssaneringsboet, giver tilladelser til de foranstaltninger, der kun kan træffes med tilladelse fra fordringshaverudvalget, og giver udtryk for sin holdning til andre spørgsmål, såfremt skifteretten, rettens tilsynsførende, insolvensbehandleren eller skyldneren anmoder herom. Skiftesamlingen og medlemmerne heraf kan fremsætte bemærkninger til skyldnerens, den tilsynsførendes eller insolvensbehandlerens aktiviteter til skifteretten. Udvalget kan anmode skyldneren, den tilsynsførende eller insolvensbehandleren om at fremsætte en redegørelse, og det kan gennemgå skyldnerens bøger og dokumenter i tilfælde, hvor dette ikke krænker forretningshemmeligheder. I andre tilfælde og i tilfælde af tvivl præciserer skifteretten omfanget af de beføjelser, der tillægges fordringshaverudvalgets medlemmer med hensyn til at gennemgå bøger og dokumenter fra skyldnerens virksomhed.

For at være gyldige kræver følgende foranstaltninger truffet af skyldneren eller insolvensbehandleren fordringshaverudvalgets samtykke:

- behæftelse af elementer af akkord- eller gældssaneringsboet med pant i fast ejendom eller løsøre, registreret pant eller søpant med henblik på at sikre et krav, som ikke er genstand for akkord
- overdragelse af ejendomsret til en genstand eller en rettighed med henblik på at sikre et krav, som ikke er genstand for akkord
- behæftelse af akkord- eller gældssaneringsboet med andre rettigheder
- optagelse af kreditter eller lån
- indgåelse af en aftale om leasing af skyldnerens virksomhed eller en organiseret del heraf eller en anden lignende aftale (er ovennævnte foranstaltninger truffet med fordringshaverudvalgets samtykke, kan de ikke anses for at være umulige at gennemføre i forhold til konkursboet)
- skyldnerens salg af fast ejendom eller andre aktiver til en værdi af over 500 000 PLN.

Fordringshavere kan også anfægte en gældssaneringsdomstols eller en skifterets afgørelse vedrørende godkendelse af insolvensbehandlerens regnskabsrapporter, afgørelser om listen over krav (akkord og gældssanering) og andre fordringshavernes krav, vederlag til rettens tilsynsførende eller insolvensbehandleren og afgørelsen om at indstille eller afslutte konkursbehandlingen.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Ved konkursbehandling udarbejder kurator efter konkurserklæringen en opgørelse, anslår værdien af konkursboet og udarbejder en likvidationsplan. Likvidationsplanen indeholder redegørelsen for, hvordan den konkursramte skyldners aktiver foreslås solgt, især virksomheden, tidspunktet for salget, et overslag over udgifterne og den økonomiske begrundelse for videreførelse af virksomhedens aktiviteter (konkurslovens artikel 306). Efter udarbejdelse af opgørelsen og økonomirapporten eller efter fremlæggelse af en generel skriftlig rapport likvider kurator konkursboet (konkurslovens artikel 308).

Efter likvidationen kan kurator fortsætte med at lede den konkursramtes virksomhed, hvis en akkord med fordringshaverne er mulig, eller hvis det er muligt at sælge hele den konkursramtes virksomhed eller organiserede dele heraf (konkurslovens artikel 312).

Ved rekonstruktionsbehandling, dvs. fremskyndet akkordbehandling og akkordbehandling, fortsætter skyldneren normalt med at lede sin virksomhed. I medfør af rekonstruktionslovens artikel 239, stk. 1, og artikel 295 kan skyldneren fratages retten til at lede virksomheden, hvis:

1. skyldneren forsætligt eller på anden vis overtræder lovgivningen gennem en forvaltning, som medfører skade for fordringshaverne eller muligheden for en sådan skade i fremtiden
2. det er åbenbart, at forvaltningsmåden ikke sikrer gennemførelsen af akkorden, eller der er udpeget en

- formueforvalter (kurator) for skyldneren i henhold til artikel 68, stk. 1,
3. skyldneren ikke overholder de instruktioner, skifteretten eller rettens tilsynsførende har udstedt, især ved at undlade at indgive lovlige akkordforslag inden for den frist, skifteretten har fastsat.

Såfremt en effektiv gennemførelse af gældssanering kræver skyldnerens eller dennes repræsentanters personlige deltagelse, og disse samtidig garanterer en korrekt forvaltning, kan retten tillade, at skyldner forvalter hele eller dele af sin virksomhed inden for rammerne af en rutinemæssig forvaltning (rekonstruktionslovens artikel 288, stk. 3).

Ved behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning leder skyldner sin virksomhed gennem hele behandlingens varighed.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

En personlig fordringshaver til den konkursramte, der ønsker at deltage i konkursbehandlingen, bør, hvis det er nødvendigt for at fastslå et krav, inden for den frist, der er fastsat i konkurserklæringen, anmelde sit krav til kurator via informationssystemet for det nationale skyldnerregister. Et krav kan også anmeldes af en fordringshaver, hvis krav var sikret ved pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiel pant, søpant eller en anden registrering i tingbogen eller skibsregistret (hvis det ikke anmeldes af fordringshaver, vil det automatisk blive medtaget på listen). Krav ifølge et ansættelsesforhold medtages automatisk på listen (konkurslovens artikel 236, stk. 1 og 2, og artikel 237).

Omkostningerne ved konkursbehandlingen dækkes først, dvs. før de passiver i konkursboet, som er opstået efter konkurserklæringen, uden at der udarbejdes en fordelingsplan.

Ved rekonstruktionsbehandlingen dækker listen over krav de personlige krav mod skyldneren, som opstod før indledningen af rekonstruktionsbehandlingen (rekonstruktionslovens artikel 76). Listen over krav omfatter hvert enkelt krav, der er underlagt lovbestemt akkord, og krav, der er underlagt akkord med fordringshavers samtykke (rekonstruktionslovens artikel 86).

I rekonstruktions­sager anmeldes krav ikke. Listen over krav udarbejdes af den tilsynsførende eller insolvensbehandleren på grundlag af skyldnerens regnskabsbøger, hans øvrige dokumenter, registreringer i tingbogen og andre registre.

Akkorden er bindende for fordringshavere, hvis krav efter loven er underlagt akkord, selv om de ikke er opført på listen over krav. Akkorden er ikke bindende for fordringshavere, som skyldneren ikke har oplyst om, og som ikke har deltaget i sagen (rekonstruktionslovens artikel 166).

Akkorden kan ikke dække underholdskrav, ydelser betalt som godtgørelse for at have forårsaget sygdom, uarbejdsdygtighed, invaliditet og død og godtgørelse til gengæld for rettigheder efter en livrenteaftale, krav om overdragelse af ejendom og ophør af krænkelse af rettigheder, krav, som skyldneren hæfter for i forbindelse med vedgåelse af arv efter indledningen af rekonstruktionssagen, og efter at arven er blevet inkluderet i akkord- eller gældssaneringsboet. Akkorden udelukker også krav ifølge et ansættelsesforhold og krav, som er sikret ved skyldners ejendom gennem pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiel pant eller søpant, i den del, hvis værdi er dækket af sikkerheden, medmindre skyldner accepterer at inkludere den i akkorden (rekonstruktionslovens artikel 151).

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Reglerne om anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer i konkurssager er fastlagt i konkurslovens artikel 239a-266.

I konkurssager er fordringshaverne ansvarlige for anmeldelse af fordringer. Fordringer skal anmeldes senest 30 dage efter, at konkursdekretet er offentliggjort i informationssystemet for det nationale skyldnerregister.

Krav af denne type bliver automatisk inkluderet i listen over krav (konkurslovens artikel 237).

Fordringshaver anmelder sit krav ved hjælp af formularen i informationssystemet for det nationale skyldnerregister. Anmeldelsen skal indeholde fordringshavers fornavn og efternavn eller firmanavn samt PESEL- (personnummer) eller KRS-nummer (nationalt retsregister) eller i mangel heraf oplysninger, som gør det muligt klart at identificere fordringshaver, det virksomhedsnavn, som vedkommende driver virksomhed under, bopæl eller hjemsted, adresse og NIP-nummer (skatteregistreringsnummer), hvis fordringshaver har et sådant nummer, fastlæggelse af kravet og de accessoriske krav samt værdien af ikkemonetære krav, bevis for kravets eksistens (hvis kravet er blevet optaget i listen over krav, der er fastslået i forbindelse med en rekonstruktionsbehandling, er det tilstrækkeligt at nævne dette forhold), den kategori, som det tilhører, de garantier, der er forbundet med kravet, nummeret på fordringshavers bankkonto, hvis fordringshaver har en sådan konto, og status for eventuel retslig, administrativ og forvaltningsretslig behandling eller behandling ved voldgiftsretten med henblik på at gøre kravet gældende. Hvis der anmeldes et krav, hvor den konkursramte ikke er personlig skyldner, skal genstanden for den sikkerhedsstillelse anføres, som skal benyttes til at opfylde kravet.

Kuratoren kontrollerer, om de anmeldte krav er bekræftet i den konkursramtes regnskabsbøger og andre dokumenter eller af registreringer i tingbogen eller andre registre og opfordrer den konkursramte til inden en fastsat frist at meddele, om han anerkender kravet. Såfremt det anmeldte krav ikke bekræftes i den konkursramtes regnskabsbøger eller andre dokumenter eller ved registreringer i tingbogen eller andre registre, opfordrer kurator fordringshaver til inden for en uge at fremlægge de dokumenter, som er anført i anmeldelsen af kravet, idet han ellers risikerer, at kravet ikke vil blive anerkendt. Denne frist kan ikke forlænges eller genindføres. Kurator kan dog tage dokumenter i betragtning, som indgives efter denne frist, hvis det ikke forsinker fremsendelsen af listen til skifteretten.

Inden for to uger efter meddelelsen om, at listen over krav er blevet tilføjet til sagsakterne, kan fordringshaver gøre indsigelse til skifteretten. Den konkursramte kan også gøre indsigelse, hvis udkastet til liste over krav ikke er i overensstemmelse med den pågældendes anmodninger eller redegørelser. Har den konkursramte ikke fremsat en erklæring, selv om den pågældende blev opfordret hertil, kan vedkommende kun gøre indsigelse, hvis han beviser, at han ikke har fremsat en erklæring af årsager, der ligger uden for hans kontrol.

Skifteretten ændrer listen over krav, når afgørelsen vedrørende indsigelsen er blevet endelig – og hvis denne afgørelse anfægtes, efter at rettens afgørelse er blevet endelig – og godkender listen over krav. Efterfølgende godkender skifteretten listen over krav. Fremsættes der ingen indsigelse, godkender retten listen over krav efter udløbet af fristen for indsigelser. Skifteretten kan ændre listen over krav på eget initiativ. Hvis det konstateres, at der er opført krav på listen over krav, som helt eller delvis ikke eksisterer, eller at krav, der automatisk skal opføres på listen, ikke er blevet det, kan retten ændre listen over krav på eget initiativ.

Hvis et krav anmeldes efter fristen for indgivelse af et krav, eller hvis et ikke-indgivet krav anmeldes efter denne frist, tilføjes et sådant krav til listen over krav. Listen over krav rettes i overensstemmelse med de endelige afgørelser. En ændring i størrelsen af et krav, der opstår efter udarbejdelsen af listen over krav, tages i betragtning ved udarbejdelse af fordelingsplanen eller ved skiftesamlingens afstemning.

Efter afslutningen eller indstillingen af konkursbehandlingen tjener et uddrag af listen over krav, der er godkendt af skifteretten, og som angiver kravet og det beløb, fordringshaver har modtaget heraf, som fuldbyrdelsesordre over for skyldneren. Skyldneren kan anmode om, at det fastslås, at et krav på listen over krav ikke foreligger eller foreligger, men er mindre, hvis skyldneren ikke har anerkendt et krav anmeldt i konkurssagen, og retten endnu ikke har afsagt en endelig dom herom. Når uddraget af listen over krav er erklæret eksigibelt, kan skyldneren gøre indsigelse om, at kravet på listen over krav ikke foreligger eller foreligger, men er mindre, ved at anlægge sag for at få en erklæring om, at fuldbyrdelsesordren ikke kan gøres gældende.

Spørgsmålet om udarbejdelse af listen over krav i rekonstruktionssager er reguleret ved rekonstruktionslovens artikel 84-102.

Listen over krav udarbejdes af den tilsynsførende eller insolvensbehandleren på grundlag af skyldnerens regnskabsbøger, hans øvrige dokumenter, registreringer i tingbogen og andre registre. Ved gældssanering, der indledes på grundlag af en forenklet begæring, udarbejdes listen over krav så vidt muligt på grundlag af den liste over krav, som blev udarbejdet under den forudgående rekonstruktionsbehandling. Såfremt et forslag om akkord indebærer en opdeling af fordringshaverne i grupper, udarbejdes listen over krav under hensyntagen til den foreslåede opdeling.

Listen over krav omfatter hvert enkelt krav, der er underlagt lovbestemt akkord, og krav, der er underlagt

akkord med fordringshavers samtykke.

Ved fremskyndede akkordsager kan skyldner gøre indsigelse mod, at et krav opføres på listen over krav. Et sådant krav betragtes som et omtvistet krav. I så fald ændrer skifteretten listen over krav og listen over omtvistede krav i overensstemmelse hermed.

Ved akkord og gældssanering kan deltagerne i sagen inden for to uger efter meddelelsen af datoen for indgivelse af listen over krav og listen over omtvistede krav gøre indsigelse til skifteretten mod medtagelsen af et krav på listen over krav. Skyldner kan gøre indsigelse, hvis listen over krav ikke er i overensstemmelse med hans anerkendelse eller afvisning af anerkendelse af et krav. Har skyldner ikke fremsat en erklæring, kan han kun gøre indsigelse, hvis han beviser, at han ikke har fremsat en erklæring af årsager, der ligger uden for hans kontrol. Inden for den samme frist kan en skyldner eller fordringshaver, der ikke er blevet medtaget på listen over krav, gøre indsigelse mod at være blevet udeladt fra listen.

En indsigelse, der fremsættes efter denne frist eller af andre grunde ikke kan anerkendes, eller en indsigelse, som indeholder mangler, der ikke afhjælpes af den part, der gør indsigelse, eller vedrørende hvilken den pågældende part ikke har betalt det gebyr, som skal betales inden for den fastsatte frist, afvises af skifteretten.

Skifteretten ser bort fra erklæringer og beviser, som ikke er medtaget i indsigelsen, medmindre den part, der har gjort indsigelse, umiddelbart beviser, at vedkommende uden egen skyld ikke inkluderede dem i indsigelsen, eller at det ikke vil forsinke behandlingen af sagen at inkludere de sene erklæringer og beviser.

Omstændigheder til begrundelse af indsigelsen kan kun bevises ved dokumentation eller en sagkyndig udtalelse. Såfremt kravet fastslås ved en endelig retsafgørelse, kan indsigelsen mod medtagelse af kravet på listen over krav kun baseres på begivenheder, som er opstået efter afslutningen af den tvist, i hvilken dommen blev afsagt.

Inden for to måneder efter fremsættelsen af indsigelsen behandles den i et lukket retsmøde af skifterettens dommer, en stedfortræder eller en udpeget dommer. Hvis den dommer, der behandler indsigelsen, beslutter, at der er behov for et retsmøde, underretter han rettens tilsynsførende eller insolvensbehandleren, skyldneren og fordringshaveren, som gjorde indsigelse, og den fordringshaver, imod hvis krav der er gjort indsigelse. Deres udeblivelse er ikke til hinder for, at der træffes en afgørelse, selv om den er begrundet. Skifterettens dommer, stedfortræder eller en udpeget dommer kan frafalde bevisoptagelsen på grundlag af en sagkyndig udtalelse, hvis den sagkyndige har fremsat en udtalelse i andre sager ved en domstol, voldgiftsret eller administrativt organ. I så fald er de dokumenter, der indeholder den sagkyndige udtalelse, bevis.

En afgørelse om en indsigelses genstand kan appelleres af skyldneren, rettens tilsynsførende eller insolvensbehandlere og fordringshavere.

Listen over krav ændres som fastsat i afgørelsen, når afgørelsen om at tage indsigelsen til følge bliver endelig. I fremskyndede akkordsager godkender skifterettens dommer listen over krav ved skiftesamlingen.

Ved akkord og gældssanering godkender skifteretten listen over krav efter udløbet af fristen for at gøre indsigelse, eller - hvis der gøres indsigelse - efter at afgørelsen om indsigelsen er blevet endelig.

Skifteretten godkender listen over krav, der ikke er berørt af indsigelser, som endnu mangler at blive genstand for en endelig afgørelse, hvis summen af krav, der berøres af de pågældende indsigelser højst udgør 15 % af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord. Behandlingen af disse indsigelser indstilles af retten eller skifteretsdommeren, hvis de på tidspunktet for afstemning om akkorden ikke har været genstand for en endelig afgørelse.

Hvis det konstateres, at listen over krav omfatter et krav, som ikke helt eller delvis foreligger eller tilfalder en anden person end den, der er nævnt som fordringshaver på listen, kan skifteretten på eget initiativ fjerne kravet fra listen. Afgørelsen om at fjerne kravet fra listen forkyndes for den fordringshaver, det vedrører, samt skyldneren og den tilsynsførende eller insolvensbehandleren. Disse personer kan ikke indklage afgørelsen.

Den tilsynsførende eller insolvensbehandleren udarbejder et tillæg til listen over krav, hvis det efter indgivelse af listen viser sig, at et krav ikke er blevet inkluderet i listen.

Efter den endelige afvisning af at godkende en akkord eller efter den endelige indstilling af rekonstruktionsbehandlingen tjener et uddrag af den godkendte liste over krav med angivelse af navnet på

fordringshaveren og vedkommendes krav, som fuldbyrdelsesordre mod skyldneren.

Efter den endelige godkendelse af en akkord tjener et uddrag af den godkendte liste over krav sammen med en udskrift af den endelige afgørelse om godkendelse af akkorden som fuldbyrdelsesordre mod skyldneren og den part, som har stillet sikkerhed for gennemførelsen af akkorden, hvis der er indgivet et dokument til retten om bekræftelse af sikkerheden, og mod den part, som skal foretage en supplerende betaling, såfremt der i akkorden er fastsat supplerende betalinger mellem fordringshavere.

Skyldneren kan anmode om, at det fastslås, at et krav på listen over krav ikke foreligger eller foreligger, men er mindre, hvis skyldneren har gjort indsigelse under rekonstruktionsbehandlingen, og retten endnu ikke har truffet en endelig afgørelse herom.

Når uddraget af den godkendte liste over krav er erklæret eksigibelt, kan skyldneren gøre indsigelse om, at et krav på listen over krav ikke foreligger eller foreligger eller foreligger, men er mindre, ved at anlægge sag for at få en erklæring om, at fuldbyrdelsesordren ikke kan gøres gældende.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I konkurssager er reglerne om udlodning af provenuet fastsat i konkurslovens artikel 335-351.

Først dækkes sagsomkostningerne og siden – hvis provenuet giver mulighed for det – anden gæld i konkursboet, som de relevante beløb føjes til konkursboet.

Underholdskrav for perioden efter konkurserklæringen opfyldes af kurator, når de forfalder, indtil den endelige fordelingsplan er udarbejdet, hver gang til hver berettiget part med et beløb, som ikke overstiger minimumslønnen. Den resterende del af disse krav opfyldes ikke af konkursboet.

De krav, der skal fyldestgøres af konkursboet (efter fuld dækning af sagsomkostningerne, konkursboets passiver og underholdskrav), klassificeres i følgende kategorier:

- den første kategori – krav som følge af et ansættelsesforhold for perioden før konkurserklæringen med undtagelse af krav vedrørende vederlag til skyldnerens repræsentanter eller en person, som udfører handlinger i forbindelse med forvaltning af eller tilsyn med skyldnerens virksomhed, landbrugerens krav ifølge kontrakter om levering af produkter fra deres egne bedrifter, underholdskrav og ydelser betalt som godtgørelse for at have forårsaget sygdom, uarbejdsdygtighed, invaliditet eller død samt godtgørelse til gengæld for rettigheder efter en livrenteaftale i de sidste tre år før konkurserklæringen i henhold til loven af 13. oktober 1998 om socialsikringsystemet (lovtidende af 2022, lov 1009, 1079 og 1115), krav med hensyn til sociale sikringsbidrag og krav, der opstod under rekonstruktionsbehandlingen, og som kan tilskrives insolvensbehandlerens foranstaltninger, eller krav, der kan tilskrives skyldnerens foranstaltninger truffet efter indledning af rekonstruktionsbehandlingen, og som ikke kræver fordringshaverudvalgets eller den retslige tilsynsførendes samtykke, eller truffet med fordringshaverudvalgets eller den retslige tilsynsførendes samtykke, hvis konkursen blev erklæret som følge af behandlingen af en forenklet konkursbegæring, samt krav vedrørende kreditter, lån, obligationer, garantier eller vekslers eller anden finansiering fastsat i den akkord, der blev vedtaget under rekonstruktionsbehandlingen og ydet i forbindelse med gennemførelsen af denne akkord, hvis konkursen blev erklæret som følge af behandlingen af en konkursbegæring indgivet senest tre måneder efter den endelige ophævelse af akkorden
- den anden kategori – andre krav, såfremt de ikke opfyldes i de andre kategorier, især skatter og afgifter samt øvrige krav i forbindelse med bidrag til pension og sygesikring
- den tredje kategori – renter af fordringer, som er inkluderet i ovenstående kategorier, i den rækkefølge, hvori de vigtigste beløb betales, samt retsligt idømte bøder og administrative bøder samt krav vedrørende gaver og legater
- den fjerde kategori – partneres og aktionærers krav vedrørende et lån eller en anden retshandel med lignende retsvirkninger, især levering af varer på afbetaling til skyldner, som var et kapitalselskab, inden for fem år forud for konkurserklæringen, med renter.

Såfremt summen til udlodning ikke er nok til at opfylde alle krav, opfyldes kravene i den næste kategori først,

efter at kravene i den foregående kategori er blevet dækket fuldt ud, og hvis summen til udlodning ikke er nok til at opfylde alle kravene i en given kategori, opfyldes de pågældende krav i forhold til størrelsen af hvert enkelt krav.

Krav, der er sikret ved pant i fast ejendom, pant i løsøre, finansiell pant og søpant, samt rettigheder, som udløber i overensstemmelse med lovens bestemmelser, og retsvirkningerne af at videregive personlige rettigheder og krav, der belaster fast ejendom, en permanent brugsret, et kooperativmedlems ejendomsret til en privat bolig eller et søgående fartøj, som er indført i skibsregistret, opfyldes af det beløb, der opnås ved likvidation af den part, der er under behæftelse, minus likvidationsomkostningerne i den forbindelse samt øvrige omkostninger ved konkursbehandlingen med et beløb, der ikke overstiger en tiendedel af den sum, der opnås ved likvidationen. Den del af omkostningerne ved konkursbehandlingen, som fratrækkes, kan dog ikke overstige andelen af værdien af det behæftede i forhold til værdien af det samlede konkursbo. Disse krav og rettigheder opfyldes efter deres plads i konkursordenen. Såfremt det beløb, der opnås ved likvidation af den behæftede part, anvendes til at opfylde både krav, der er sikret ved pant i fast ejendom, og udløbende rettigheder samt personlige rettigheder og krav, afhænger prioriteringen af det tidspunkt, hvor en panteret, rettighed eller et krav indført i tingbogen er trådt i kraft.

Underordnede krav, der dækkes af sikkerhed ifølge særskilte bestemmelser, opfyldes ligeligt med de ovennævnte krav. Den sum, der tilfalder fordringshaver, går først og fremmest til hovedkravet, herefter til renter og andre underordnede krav, idet sagsomkostningerne dækkes til sidst.

Hvis en fast ejendom, en permanent brugsret, et kooperativmedlems ejendomsret til bolig eller et søgående fartøj, der er indført i skibsregistret, sælges før opfyldelsen af de pantsikrede eller søpantsikrede krav og andre rettigheder, herunder personlige rettigheder og krav, som belastede det solgte, og som udløb som følge af salget, opfyldes underholds krav samt ydelser betalt som godtgørelse for at have forårsaget sygdom, uarbejdsdygtighed, invaliditet eller død samt godtgørelse til gengæld for rettigheder ifølge en livrenteaftale for perioden efter konkurserklæringen og aflønning for arbejdstageres arbejde udført på den faste ejendom, fartøjet eller boligen i tre måneder forud for salget, men kun op til tre gange minimumslønnens størrelse.

I rekonstruktions sager opfyldes krav ifølge den akkord, der er godkendt af retten. Reglerne om opfyldelse af krav er fastsat i rekonstruktionslovens artikel 155-163.

I akkorden kan det være fastsat, at fordringshaverne skal opdeles i grupper med forskellige kategorier af interesser, især:

- fordringshavere med krav ifølge et ansættelsesforhold, som har accepteret at blive omfattet af akkorden
- landbrugere med krav vedrørende levering af produkter fra deres egen bedrift
- fordringshavere, hvis krav er sikret i skyldnerens aktiver ved hjælp af pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiell pant og søpant samt ved overdragelse af ejendomsretten til en formuegenstand, et krav eller en anden rettighed til fordringshaver, og som har accepteret at blive omfattet af en sådan akkord
- fordringshavere, der er partnere eller aktionærer i en skyldner, som er et kapitalselskab, og som ejer selskabets aktier, der giver dem mindst 5 % stemmer på partnernes møde eller på aktionærernes generalforsamling.

Hvis forslagene om akkord omfatter privilegerede fordringshavere, er opdelingen i kategorier obligatorisk.

Vilkårene for omlægning af skyldnerens gæld er de samme for alle fordringshavere, og hvis afstemningen om akkorden gennemføres i grupper af fordringshavere, gælder det samme for fordringshavere i den samme gruppe, medmindre en fordringshaver udtrykkeligt accepterer mindre gunstige vilkår.

Det er i orden at anvende mere gunstige vilkår for omlægning af en skyldners gæld på en fordringshaver, som efter indledning af rekonstruktionsbehandlingen har ydet eller vil yde finansiering i form af kredit, obligationer, bankgarantier, vekslers eller baseret på et andet finansielt instrument, der er nødvendigt for at gennemføre akkorden.

Vilkårene for omlægning af krav ifølge et ansættelsesforhold kan ikke fratage de ansatte mindstelønnen.

Omlægning gælder ligeledes for finansielle og ikkefinansielle forpligtelser. Hvis en fordringshaver inden for en

uge efter modtagelse af en meddelelse om datoen for skiftesamlingen med kopi af akkordforslaget har gjort indsigelse mod omlægningen af sit krav til et ikkepengekrav med fremlægning af en erklæring til den tilsynsførende eller insolvensbehandleren, eller hvis omlægningen på grund af arten af ikkepengekravet, ikke er mulig, ændres kravet til et pengekrav. Denne retsvirkning opstår ved indledningen af behandlingen.

Vilkårene for omlægning af krav for fordringshavere, hvis krav er sikret i skyldnerens aktiver ved hjælp af pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiel pant og søpant samt ved overdragelse af ejendomsretten til en formuegenstand, et krav eller en anden rettighed til fordringshaver, kan differentieres alt efter deres prioritet.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Konkursbehandlingen afsluttes af retten efter gennemførelse af den endelige fordelingsplan, eller når alle fordringshavere er blevet fyldestgjort i løbet af sagen.

På den dag, hvor afgørelsen om afslutning af konkurs sagen bliver endelig, genvinder skyldneren retten til at forvalte og råde over sine aktiver.

Efter afslutningen af konkursbehandlingen ophæves eventuelle verserende sager iværksat af kurator med henblik på at erklære en foranstaltning truffet af skyldneren til skade for fordringshaverne for ugyldig, og gensidige krav om inddrivelse af sagsomkostninger bortfalder. I andre civile retssager træder den konkursramte skyldner i stedet for kurator.

I de 30 dage efter meddelelsen af afgørelsen om afslutning af konkursbehandlingen kan en konkursramt skyldner, som er en fysisk person, indgive en begæring om udarbejdelse af en plan for betaling af fordringshaverne og om sanering af den resterende gæld, som ikke er blevet dækket i konkurs sagen. Inden for samme frist kan den konkursramte skyldner, der er en fysisk person, også anmode om gældssanering uden at udarbejde en plan for betaling af fordringshaverne, hvis den konkursramtes personlige forhold klart viser, at vedkommende permanent ikke er i stand til at foretage betaling i henhold til en betalingsplan. Hvis den manglende mulighed for at foretage betaling i henhold til en betalingsplan som følge af den konkursramtes personlige forhold ikke er permanent, indstiller retten den konkursramte skyldners forpligtelser uden at udarbejde en betalingsplan, forudsat at retten inden for en frist på fem år fra den dato, hvor den betingede afgørelse om afslutning af den konkursramte skyldners forpligtelser uden at udarbejde en betalingsplan er blevet endelig, og hverken den konkursramte eller nogen af fordringshaverne anmoder om en betalingsplan, ophæver retten, som finder, at misligholdelsen af tilbagebetalingen i henhold til en betalingsplan er ophørt, den betingede afgørelse om afslutning af den konkursramte skyldners forpligtelse uden at udarbejde en betalingsplan og udarbejder en betalingsplan.

Retten afviser ovennævnte begæring, hvis:

1. den konkursramte forsætligt har forårsaget sin insolvens eller forsætligt og væsentligt øgede omfanget heraf, navnlig ved at forspilde sine aktiver og bevidst afholde sig fra at betale sin udestående gæld
2. den konkursramte i en periode på ti år op til indgivelsen af konkursbegæringen var genstand for en anden konkursbehandling, hvori hele eller dele af hans gæld blev saneret

- medmindre godkendelsen heraf i henhold til stk. 1 eller 1a var begrundet i dens berettigelse eller af etiske hensyn.

I sin afgørelse om udarbejdelse af planen for betaling af fordringshavere fastsætter retten, hvorvidt den konkursramte har forårsaget sin insolvens eller forsætligt eller uagtsomt og væsentligt har øget omfanget heraf, og i hvilken grad og på hvor lang tid (højst 36 måneder) skyldneren skal betale den gæld, som er anerkendt i listen over krav, og som ikke er blevet betalt i løbet af konkursbehandlingen på grundlag af fordelingsplanen, og hvilken del af den konkursramtes gæld, som opstod før konkurserklæringen, der skal betales efter gennemførelsen af planen for betaling af fordringshaverne. Hvis det fastslås, at den konkursramte er årsag til sin insolvens, eller at vedkommende forsætligt eller uagtsomt væsentligt har øget omfanget heraf, kan betalingsplanen ikke fastsættes for en periode på mindre end 36 måneder eller mere end 84 måneder. Hvis

skyldneren ved gennemførelsen af fordelingsplanen og betalingsplanen betaler mindst 70 % af de forpligtelser, der er optaget på listen over krav, må betalingsplanen ikke udarbejdes for mere end et år. Hvis skyldneren ved gennemførelsen af fordelingsplanen og betalingsplanen betaler mindst 50 % af de forpligtelser, der er optaget på listen over krav, må betalingsplanen ikke udarbejdes for mere end to år.

Mens betalingsplanen bliver gennemført, kan der ikke indledes tvangsfuldbyrdelse af krav, der opstod før konkurserklæringen (med undtagelse af krav, der er opstået som følge af forpligtelser som omhandlet i artikel 370f, stk. 2, i konkursloven, og krav, som den konkursramte ikke har oplyst om, hvis fordringshaver ikke deltog i sagen), og den konkursramte må heller ikke anlægge retssager, der kan underminere vedkommendes evne til at gennemføre betalingsplanen (i undtagelsestilfælde kan retten på den konkursramtes begæring give sit samtykke til eller godkende en sådan retssag).

Inden udgangen af april hvert år skal den konkursramte indgive en rapport til retten om gennemførelsen af betalingsplanen for det foregående kalenderår med oplysning om de indtægter, der er skabt, beløb, der er tilbagebetalt, og aktiver, der er erhvervet med en højere værdi end den gennemsnitlige månedlige aflønning i virksomhedssektoren med udelukkelse af betalingen af udbytte af overskud i det tredje kvartal af det foregående år.

Retten kan på den konkursramte skyldners begæring og efter høring af fordringshaverne ændre betalingsplanen, hvis skyldneren ikke kan opfylde forpligtelserne ifølge planen. Retten kan også forlænge perioden for tilbagebetaling af gælden med op til 18 måneder.

Forbedres den konkursramtes økonomiske situation væsentligt, mens betalingsplanen bliver gennemført, og forbedringen skyldes andre forhold end en stigning i lønninger og indtægt skabt af den erhvervsvirksomhed, der udøves af den konkursramte personligt, kan fordringshaver og skyldner indgive en begæring om ændring af betalingsplanen. Retten træffer afgørelse om ændring af betalingsplanen efter høring af skyldneren og de fordringshavere, der er omfattet af betalingsplanen.

Såfremt den konkursramte undlader at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i betalingsplanen, ophæver retten betalingsplanen på eget initiativ eller på fordringshavers anmodning og efter høring af den konkursramte skyldner og de fordringshavere, som er omfattet af betalingsplanen, medmindre undladelsen af at opfylde forpligtelserne er uvæsentlig, eller saneringen af skyldnerens resterende gæld er begrundet i billighedshensyn eller humanitære behov. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse, hvis den konkursramte:

1. ikke har indgivet en rapport om gennemførelse af betalingsplanen rettidigt
2. har undladt at oplyse om genererede indtægter eller erhvervede aktiver i rapporten om gennemførelse af betalingsplanen
3. har anlagt en retssag, der kan underminere den pågældendes evne til at gennemføre betalingsplanen uden rettens samtykke, eller uden at den pågældende retssag er blevet godkendt af retten
4. har skjult aktiver, eller det ved en endelig dom fastslås, at han har anlagt sag til skade for fordringshaverne.

Såfremt betalingsplanen ophæves, indfries den konkursramtes gæld ikke.

Retten træffer en afgørelse om bekræftelse af gennemførelsen af betalingsplanen og afvikling af den konkursramtes gæld, som opstod før konkurserklæringen og ikke blev fyldestgjort via gennemførelsen af betalingsplanen, efter at den konkursramte har opfyldt forpligtelserne i denne plan. Underholds krav, gæld vedrørende ydelser udbetalt som godtgørelse for at have forårsaget sygdom, uarbejdsdygtighed, invaliditet eller død, bøder pålagt af retten samt forpligtelser til at godtgøre skade og lidelser, der er påført, forpligtelser til at betale supplerende skadeserstatning eller kontante ydelser pådømt af retten som en strafferetlig eller betinget foranstaltning, samt forpligtelser til at godtgøre skader som følge af en lovovertrædelse, der ifølge en endelig dom har fundet sted, og krav, som den konkursramte forsætligt har undladt at oplyse, hvis fordringshaveren ikke deltog i sagen, afvikles ikke.

Ændringer i retsforhold, der er indgået ifølge konkursloven, er bindende for den konkursramte og for den anden part, også efter afslutningen af konkursbehandlingen, medmindre andet er fastsat i bestemmelserne i en særskilt retsakt.

Rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet, når rettens afgørelse om godkendelse eller afvisning af godkendelsen

af akkorden bliver endelig. Herefter genvinder skyldneren retten til at forvalte sine aktiver, hvis han havde fået den frataget, eller hvis den var blevet begrænset, medmindre andet er fastsat i akkorden (rekonstruktionslovens artikel 171).

Efter gennemførelsen af akkorden eller efter tvangsfuldbyrdelsen af kravene, der er omfattet af akkorden, afsiger retten på begæring af skyldner, den tilsynsførende vedrørende akkorden eller en anden person, som ifølge akkorden har ret til at gennemføre eller føre tilsyn med gennemførelsen af akkorden, en afgørelse om bekræftelse af gennemførelse af akkorden (rekonstruktionslovens artikel 172).

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingsafslutning?

Såfremt der efter afslutningen af konkursbehandlingen mod fysiske personer, som udøver økonomisk eller erhvervmæssig virksomhed, udarbejdes en betalingsplan, kan fordringshaver anmode retten om at annullere planen for betaling af fordringshavere, hvis den konkursramte skyldner undlader at opfylde forpligtelser fastsat i planen eller undlader at indgive en rapport om planens rettidige gennemførelse, undlader at oplyse om genererede indtægter eller erhvervede aktiver i rapporten om gennemførelse af betalingsplanen, træffer en retlig foranstaltning uden rettens samtykke, der kan underminere den pågældendes evne til at gennemføre betalingsplanen, eller uden at den pågældende foranstaltning er blevet godkendt af retten, undlader at oplyse om sine aktiver, eller ved en endelig dom kendes skyldig i at have truffet foranstaltninger til skade for fordringshaverne (konkurslovens artikel 370e). Desuden kan en fordringshaver efter afslutningen eller indstillingen af konkursbehandlingen anmode om, at et uddrag af listen over krav som godkendt af skifteretten med angivelse af kravene og det beløb, fordringshaveren har modtaget heraf, bliver erklæret eksigibelt med henblik på inddrivelse af udestående krav ved tvangsfuldbyrdelse (konkurslovens artikel 264).

I rekonstruktionssager kan fordringshaver anmode retten om at annullere akkorden, hvis skyldner ikke overholder bestemmelserne heri, eller det er åbenbart, at akkorden ikke vil blive gennemført (det antages, at akkorden ikke vil blive gennemført, hvis skyldneren undlader at indfri gæld, der er godkendt efter godkendelsen af akkorden). Den anmodende part kan klage over en afgørelse om afvisning af begæringen (rekonstruktionslovens artikel 176).

Såfremt akkorden annulleres eller udløber, kan de eksisterende fordringshavere gøre deres krav gældende med de oprindelige beløb, og de summer, der er udbetalt på grundlag af akkorden, vil blive modregnet. En pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiel pant eller søpant sikrer et krav op til det beløb, som endnu mangler at blive betalt (rekonstruktionslovens artikel 179).

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

En konkursbehandling omfatter grundlæggende to trin, nemlig behandlingen med henblik på konkurserklæringen og behandlingen efter konkurserklæringen.

Sagsomkostningerne for konkurserklæringen dækkes først af den forudbetaling, som erlægges af den, der har indgivet begæringen, med et beløb svarende til den gennemsnitlige månedlige aflønning i virksomhedssektoren med udelukkelse af betalingen af udbytte af overskud i det tredje kvartal af det foregående år som meddelt af formanden for det centrale statistiske kontor. Hvis sagen indledes på begæring af fordringshaver, bæres deres omkostninger af den konkursramte, hvis konkursen erklæres, eller såfremt begæringen afvises på grund af boets ubetydelighed.

Sagsomkostningerne efter konkurserklæringen dækkes af konkursboet. Hvis den insolvente skyldners aktiver er utilstrækkelige til at dække sagsomkostningerne eller kun er tilstrækkelige til at dække disse omkostninger, afviser retten konkursbegæringen.

Fordringshaveren har ikke ret til godtgørelse af de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med konkursbehandlingen. Fordringshaveren får dog godtgjort de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med behandlingen som følge af en indsigelse mod anerkendelsen af en anden fordringshavers krav, hvis denne indsigelse har ført til afslag på anerkendelse af det krav, der er gjort indsigelse mod, samt det forskud til

dækning af sagsomkostningerne, som vedkommende erlægges på anmodning af skifteretten eller i henhold til en beslutning truffet af skiftesamlingen, hvis midlerne i konkursboet er tilstrækkelige til at dække det. Den fordringshaver, der har anmeldt sit krav efter udløbet af fristen for anmeldelse af krav, bærer de faste omkostninger i forbindelse med den konkursbehandling, der følger af denne anmeldelse, selv om forsinkelsen ikke kan tilskrives fordringshaveren, med et beløb svarende til 15 % af den gennemsnitlige aflønning i virksomhedssektoren i det tredje kvartal af det foregående år som meddelt af formanden for det centrale statistiske kontor (GUS), medmindre anmeldelsen af kravet efter fristens udløb medfører kurators berigtigelse af en anmeldelse eller et andet sådant dokument på området.

Omkostningerne til en rekonstruktionsbehandling bæres af skyldner. De omkostninger, der skal betales af en skyldner, som har fået frataget ledelsesretten, betales af insolvensbehandleren på begæring af retten eller skifterettens dommer.

Deltagere i sagen bærer omkostningerne i forbindelse med deres deltagelse.

Omkostningerne til en sag, der indledes efter en indsigelse mod medtagelsen af en anden fordringshavers krav, betales af skyldneren til den fordringshaver, som har gjort indsigelse, hvis indsigelsen har resulteret i en afvisning af at medtage det omtvistede krav, medmindre skyldneren har anfægtet medtagelsen af kravet på listen over krav i en erklæring indgivet i henhold til artikel 86, stk. 2 og 9, i rekonstruktionsloven eller har gjort indsigelse.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

I konkurssager er søgsmål anlagt af den konkursramte skyldner med hensyn til konkursboet ugyldige. Den konkursramtes afhændelse af hele eller dele af en arv eller af en arvelod er også ugyldig, og det samme gælder den pågældendes afhændelse af en andel i en formuegenstand, der indgår i arven, og den pågældendes samtykke til, at en anden arving afhænder en andel af en formuegenstand, som indgår i arven.

Forandringshaverudvalgets samtykke er påkrævet for følgende foranstaltninger, som ellers vil være ulovlige (konkurslovens artikel 206):

1. kurators løbende forvaltning af virksomheden, hvis den skal vare i over tre måneder efter konkurserklæringen
2. afkald på salget af virksomheden som helhed
3. direkte salg af aktiverne, der indgår i konkursboet
4. optagelse af lån eller kreditter og behæftelse af den konkursramtes aktiver med begrænsede ejendomsrettigheder
5. anerkendelse og afkald på at indgå en tvangsakkord vedrørende omtvistede krav samt indbringelse af en tvist for voldgiftsretten.

Der må gøres en undtagelse gældende, når en af de ovennævnte handlinger skal udføres straks og vedrører en værdi på højst 10 000 PLN – i så fald må kurator, den retsligt udpegede tilsynsførende eller insolvensbehandleren udføre den uden udvalgets tilladelse.

Der kræves endvidere ikke samtykke fra forandringshaverudvalget til salg af løsøre, hvis den anslåede værdi af alt løsøre, der indgår i konkursboet som anført i opgørelsen, ikke overstiger 50 000 PLN, og til salg af fordringer og andre rettigheder, hvis den nominelle værdi af alle fordringer og andre rettigheder, der indgår i konkursboet som anført i opgørelsen, ikke overstiger det, der svarer til 50 000 PLN. Dette gælder også for samtykke til salg af fordringer og andre rettigheder, hvis den nominelle værdi af alle fordringer og andre rettigheder, der indgår i konkursboet som anført på listen over krav, ikke overstiger 50 000 PLN.

En registrering i tingbogen eller et andet register om behæftelse af den konkursramtes aktiver med en begrænset ejendomsret foretaget uden det påkrævede samtykke i henhold til artikel 1, fjernes uden videre. Grundlaget for fjernelsen er en endelig afgørelse afsagt af skifteretten, der kender registreringen ulovlig (konkurslovens artikel 206, stk. 5).

Skifteretten præciserer, hvilke foranstaltninger som ikke må træffes af kurator uden rettens samtykke eller uden

fordringshaverudvalgets samtykke. Dette betyder, at skifteretten kan udvide kataloget over foranstaltninger, jf. artikel 206, som kræver fordringshaverudvalgets samtykke, da de ellers vil være ugyldige.

Retlige foranstaltninger, hvorved den konkursramte har afhændet sine aktiver i de 12 måneder, der gik forud for indgivelse af konkursbegæringen, er ugyldige, hvis de blev truffet gratis eller mod betaling, men hvor værdien af den konkursramtes ydelse åbenbart oversteg den modydelse, den pågældende fik eller fik forbeholdt for sig selv eller tredjemand. Denne bestemmelse gælder tilsvarende for et retsforlig, en anerkendelse af en fordring og et frafald af krav.

Heller ikke sikkerhed for og tilbagebetaling af gæld, som ikke er forfalden til betaling har nogen retsvirkning, hvis den konkursramte træffer disse foranstaltninger inden for seks måneder før indgivelse af konkursbegæringen. Den part, som fik betaling eller fik stillet sikkerhed, kan dog gennem et krav eller en indsigelse søge anerkendelse af disse foranstaltninger, hvis den pågældende ikke var klar over, at der forelå grunde til konkurs på tidspunktet, hvor foranstaltningerne blev truffet.

De ovennævnte regler gælder ikke for sikkerhed stillet før konkurserklæringen i forbindelse med fremtidige finansielle transaktioner, lån via finansielle instrumenter eller salg af værdipapirer ifølge tilbagekøbsaftaler, jf. artikel 85, stk. 1, i konkursloven.

På anmodning af en tredjepart kan skifteretten bestemme, at den pågældendes gensidige ydelse skal returneres af konkursboet, hvis ydelsen blev leveret i forbindelse med et retligt skridt, som blev taget af den pågældende tredjepart og den konkursramte vedrørende aktiver, som indgår i konkursboet. Bestemmelserne om uretmæssig ydelse finder tilsvarende anvendelse på denne type ydelse. Returnering af den pågældende ydelse kan pålægges, hvis den retlige foranstaltning blev truffet efter konkurserklæringen og før offentliggørelsen af konkursdekretet i registret, mens tredjemand under udvisning af rettidig omhu ikke kunne vide noget om konkurserklæringen.

Transport af en fremtidig fordring har ingen retsvirkning i forhold til konkursboet, hvis den pågældende fordring opstår efter konkurserklæringen, medmindre aftalen om transport af fordringen blev indgået senest seks måneder før indgivelsen af en skriftlig konkursbegæring på en bekræftet dato.

En retlig foranstaltning truffet mod betaling erklæres ugyldig i forhold til konkursboet af skifteretten på eget initiativ eller på kurators begæring, hvis den blev truffet af den konkursramte skyldner inden for seks måneder før indgivelsen af konkursbegæringen sammen med dennes ægtefælle, en slægtning, herunder indgiftet, i lige linje, en slægtning, herunder indgiftet, i sidelinje til og med andet led, med en person i et konkret forhold til den konkursramte, som lever sammen med ham eller er hans adoptivforælder eller -barn, medmindre den anden part i sagen beviser, at fordringshavernes interesser ikke led skade. Skifterettens afgørelse kan appelleres.

Ovenstående bestemmelse gælder også for foranstaltninger truffet af den konkursramte sammen med et selskab, hvori han er bestyrelsesmedlem eller eneste partner eller aktionær, og med selskaber, i hvilke personer nævnt i første afsnit er bestyrelsesmedlemmer eller eneste partnere eller aktionærer. Den gælder også tilsvarende for foranstaltninger truffet af en konkursramt skyldner, som er et selskab eller en juridisk person, hvis foranstaltningen træffes sammen med vedkommendes partnere, deres repræsentanter eller ægtefæller og med tilknyttede selskaber, deres partnere og de pågældendes repræsentanter og ægtefæller, og for foranstaltninger truffet af et konkursramt selskab, sammen med et andet selskab, hvis det ene var moderselskabet, eller hvis det pågældende selskab er moderselskab til både den konkursramte og den anden part i sagen.

Skifteretten erklærer på eget initiativ eller på kurators begæring en specifik del af et vederlag, som hører til en periode før konkurserklæringen, men højst seks måneder før indgivelse af konkursbegæringen, for ugyldig i forhold til konkursboet, hvis vederlaget for arbejde udført af en person, der repræsenterer den konkursramte skyldner, eller en ansat, der udfører virksomhedsledelsesopgaver, eller vederlaget til en person, der leverer tjenesteydelser vedrørende ledelse af eller tilsyn med den konkursramtes virksomhed som præciseret i en ansættelseskontrakt, en tjenesteydelseskontrakt, der er indgået, eller en beslutning, som er truffet af den konkursramtes ledelsesorgan før konkurserklæringen, er klart højere end det gennemsnitlige vederlag for denne type arbejde eller tjenesteydelse og ikke er begrundet i arbejdets omfang, selv om dette vederlag allerede er blevet udbetalt.

Skifteretten kan erklære de ovennævnte personers vederlag for perioden efter konkurserklæringen helt eller

delvis ugyldigt i forhold til konkursboet, hvis det ikke er begrundet i arbejdets omfang, da ledelsen er overtaget af kurator.

På kurators anmodning erklærer skifteretten også følgende foranstaltninger ugyldige i forhold til konkursboet:

- behæftelse af den konkursramte skyldners aktiver med pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant eller søpant, hvis den konkursramte ikke var den sikrede fordringshavers personlige skyldner, og behæftelsen blev oprettet i løbet af de 12 måneder før indgivelsen af konkursbegæringen, og der ikke blev leveret ydelser til den konkursramte i forbindelse med oprettelsen heraf
- behæftelse af den konkursramtes aktiver med pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant eller søpant, hvis behæftelsen af aktiver blev oprettet til gengæld for en ydelse af en uforholdsmæssigt lav værdi sammenlignet med værdien af den oprettede sikkerhed
- ovenstående behæftelser uanset ydelsens værdi, hvis de er til sikkerhed for gæld tilhørende personer omtalt i konkurslovens artikel 128 (personer tæt på eller beslægtede med den konkursramte), medmindre den anden part beviser, at fordringshavernes interesse ikke led skade
- konventionalbod fastsat for manglende eller utilstrækkelig opfyldelse af en forpligtelse, såfremt forpligtelsen i vid udstrækning blev opfyldt af den konkursramte, eller hvis konventionalboden tydeligvis er alt for høj.

Retlige foranstaltninger truffet af en konkursramt til skade for fordringshaverne i anliggender, der ikke er omfattet af konkursloven, reguleres tilsvarende af bestemmelserne i den polske civillovbog om beskyttelse af fordringshaver mod skyldners insolvens.

I rekonstruktionssager kræver følgende foranstaltninger truffet af skyldneren eller insolvensbehandleren fordringshaverudvalgets samtykke i overensstemmelse med rekonstruktionslovens artikel 129:

- behæftelse af elementer af akkord- eller gældssaneringsboet med pant i fast ejendom eller løsøre, registreret pant eller søpant med henblik på at sikre et krav, som ikke er genstand for akkord
- overdragelse af ejendomsret til en genstand eller en rettighed med henblik på at sikre et krav, som ikke er genstand for akkord
- behæftelse af akkord- eller gældssaneringsboet med andre rettigheder
- optagelse af kreditter eller lån
- indgåelse af en aftale om leasing af skyldnerens virksomhed eller en organiseret del heraf eller en anden lignende aftale (er ovennævnte foranstaltninger truffet med fordringshaverudvalgets samtykke, kan de ikke anses for at være umulige at gennemføre i forhold til konkursboet)
- skyldnerens salg af fast ejendom eller andre aktiver til en værdi af over 500 000 PLN.

Bestemmelser i en kontrakt, som skyldneren er part i, og som hindrer opfyldelsen af målet med en fremskyndet akkordbehandling, er *ugyldige* i forhold til akkordboet (rekonstruktionslovens artikel 248, 273 og 297).

I gældssaneringsager er skyldnerens retlige foranstaltninger, hvorved han afhændede sine aktiver, ugyldige i forhold til gældssaneringsboet, hvis værdien af den ydelse, skyldner leverede, er væsentligt højere end værdien af den ydelse, skyldner fik leveret, eller som blev forbeholdt skyldner eller en tredjepart, og som fandt sted inden for 12 måneder inden indgivelsen af begæringen om at indlede gældssanering. Denne bestemmelse gælder tilsvarende for et retsforlig, en anerkendelse af en fordring og et frafald af krav.

Sikkerhedsstillelse vedrørende gældssaneringsboet er også ugyldig, hvis sikkerheden er stillet i direkte forbindelse med en ydelse, der leveres til skyldner, og er stillet af skyldner inden for 12 måneder inden indgivelse af begæringen om at indlede gældssanering, og sikkerhedsstillelsen i den del, som på dagen for oprettelsen heraf er over en halv gang højere end værdien af den sikrede ydelse, der er leveret til skyldner, sammen med yderligere krav anført i det dokument, som danner grundlag for oprettelse af den sikkerhed, der er stillet inden for 12 måneder inden indgivelse af begæringen om at indlede gældssanering (rekonstruktionslovens artikel 304).

I gældssaneringsager erklærer skifteretten på eget initiativ eller på insolvensbehandlerens begæring en specifik del af et vederlag, som hører til en periode før konkurserklæringen, men højst tre måneder før indgivelse af begæringen om at indlede gældssanering, for ugyldig i forhold til gældssaneringsboet, hvis vederlaget for arbejde udført af skyldnerens repræsentant eller ansatte, som udfører virksomhedsledelsesopgaver, eller vederlag til en person, der leverer tjenesteydelser vedrørende ledelse af eller tilsyn med skyldnerens virksomhed

som præciseret i en ansættelseskontrakt eller tjenesteydelseskontrakt, der er indgået, eller en beslutning, der er truffet af skyldnerens ledelsesorgan før indledning af gældssaneringen, er klart højere end det gennemsnitlige vederlag for denne type arbejde eller tjenesteydelse og ikke er begrundet i arbejdets omfang, selv om dette vederlag allerede er blevet udbetalt. Skifteretten kan erklære de ovennævnte personers vederlag, som hører til perioden efter indledningen af gældssaneringen, helt eller delvis ugyldigt i forhold til gældssaneringsboet, hvis det ikke er begrundet i arbejdets omfang, da ledelsen er overtaget af insolvensbehandleren (rekonstruktionslovens artikel 305).

Insolvensbehandleren kan anlægge sag for at få erklæret foranstaltningerne ugyldige og andre sager, hvor et krav er baseret på en foranstaltnings ugyldighed. En foranstaltning kan ikke erklæres ugyldig, når der er gået et år efter indledningen af gældssaneringen, medmindre denne beføjelse er udløbet tidligere ifølge [den polske civillovbog](#). Denne frist gælder ikke, hvis begæringen om at erklære en foranstaltning virkningsløs blev fremsat i form af en indsigelse. Retlige foranstaltninger truffet af den konkursramte skyldner til skade for fordringshaverne i anliggender, der ikke er omfattet af ovennævnte bestemmelser, kan anfægtes i overensstemmelse hermed efter bestemmelserne i [den polske civillovbog](#) om beskyttelse af fordringshaver mod skyldners insolvens (rekonstruktionslovens artikel 306-308).

■ Sidste opdatering: 21/05/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.